

“मध्याके भोज्यवेलावां समुच्चीर्ष तरिच्छटे”।
ददर्श श्रीला ता शीर्णां समूहं इक्षवाससां।
चतुर्दश्यामर्थनं भक्तया देवं एष्यक् एष्यक् ॥
इति भविष्योत्तरीयाम्भाङ्गामिनी तिथि-
याह्निति वाचं। पूर्वाङ्गो वै देवानामिति अव्या-
दिभिः पूर्वाङ्गे देवक्षत्रिधायात्। विष्णुम-
भित्याह्नार्थादेव तदाधायोगात् किञ्चित् तस्यैव
गौणकालेभ्यः धक्षं तत्। कालमाध्योद्योगेऽप्येवं।
भविष्येऽपि पूजाविधायको मध्याङ्गो नोक्तः।
वद्या,—

“हत्वा दर्भमयानन्तं वारिधान्या निवेश च।
पूजयेद्यन्पुष्पाद्यैर्नैवद्यैर्विधैरपि ॥
चतुर्दश्यपूर्वैर्मूलैर्जलजैः कुरुमैरपि ।
यदगोध्यमशालीनां दूर्योनैकतरस्य च ।
क्षत्वा पृष्ठदयं तस्मै दद्यादेवं दृष्टवितं ।
ख्यमेकन्तु भुज्ञीत करे बड्डा सुदोरकं ।
चतुर्दश्यभियुक्तं कुरुमेन विलेपितं ।
सुविनास्तं विशु नामप्रतियश्चिसमन्वितं ।
चतुर्दश्यत्रमयं स्त्रं कार्यासमेव च ॥ * ॥
पूजाडोरकबन्धनमन्वत्तु रलाकरे,—

“अनन्तसंसारमहासमुद्रे
मधान् तमभ्युदर वासुदेव ।
अनन्तरूपिन् विनियोजयस्त
अनन्तरापाय नमो नमस्ते ॥

इति गत्वानुकूला ।
“अनेन डोरकं बड्डा भोक्तयं सुखमानसैः”।
इत्याङ्गे भविष्योत्तरीयं कालकौमुद्यां लिखित-
मिति ॥ * ॥ तथा,—
“पापोऽहं पापकर्माहं पापात्मा पापसम्बद्धः ।
आहि मां पुण्डरीकाक्षं सर्वमापहरो भव ॥
आद्य मे तप्तमै जन्म जीवित्वा सुजीवितं ।
यत्वाह्नियुगाङ्गाये मूर्ढा मे भमरायते” ॥

इत्याभ्यां नमरूप्यात्। अनन्तकथामयत्वं इ-
त्यन्ति । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ * ॥ आद्य
प्रयोगः। आचम्य लक्षितवाच्य सङ्ख्यां कुर्वात् ॥
“आद्य भादे माति शुल्कं पद्ये चतुर्दश्या तिथा-
दारभ्य असुक्तोऽच शीघ्रमुक्तः धन्धान्यपुण्ड-
पौष्टाद्यनविच्छिप्तसन्ततिप्राप्तिकामः श्रीविष्णु-
प्रीतिकामो वा चतुर्दश्वर्षपर्यन्तं भगवदनन्त-
भट्टारकपूजाचतुर्दश्यभियुक्तडोरकरमूलबन्धन-
कथाश्रवणाद्यसंप्रदानकात परितत्वादप्रकृ-
दयविटपूपाद्योपकर्त्यनतदर्जामकर्त्यभोजन-
स्फुर्मनात्रमहं करिष्ये” इति सङ्ख्यय सूक्ष्मं
पठेत् ॥ * ॥ ततो गुणिकवा अवृद्धपद्मं निर्माय
तम्भे घटमारोप्य शालयामं वा चतुर्दश्चु-
धजां निवेश वशोक्तविभिना गयेश्वनवयहृदिक-
पालशिवदुर्गालक्ष्मीनारायणपूजां क्षत्वा शक्तं धा-
येत्—“कुं महेऽन्नं मत्तैरावतस्त्रम्भयं तद्वचनय-
नोच्चत्वं । मयिकाज्ञनविटतनानालक्ष्मीभूषितं
वच्छत्वं श्रवणितं देवगन्धन्वर्गमैर्वृतं मुनिगणैः
स्तूपमानं”। एवं धात्वा महेऽन्नं नमः एवं
कमेव संपूर्व प्रदेवत्—

“कुं इकः स्त्रपतिच्छैव वच्छत्वो महावजः ।
ऐरवतगजारुदः सहस्राद्यो नमोऽत्तु ते” ॥
ततो दृष्टवात्रे जलं संस्थाप्य हस्तं दत्त्वा समुद्र-
मावाह्येत्—

“कुं गङ्गेचिवादिनावाश्च समुद्रं पूजयेत् ॥ * ॥
ततो भूतशुद्धादिप्राणायामानं क्षत्वा चत्वनं
धायेत्—

“कुं दियतिंहासनातीनं देवेण ग्रहण्यते ।
मुक्तवर्णं चतुर्वाङ्गं नागयज्ञोपवीतिनं ॥
शश्वच्छत्वगदापद्यधरं पीताम्बरं विमुं ।

त्रिया वाशाच्च च संस्थितं किरोटादिसमुद्धतं ।
पश्चात्तदत्तमायुक्तं जग्नायां जग्नायुक्तं ।
अनन्तं चिन्तयेद्वै नारदाद्येष्यत्वं” ॥

एवं धात्वा स्त्रियसि इव्यं दत्त्वा मानसोच्चारैः
संपूर्वं अर्चं संस्थाप्य ।
आं इद्यत्य नमः एवं षड्जानि विन्यस्य एन-
र्धात्वाह्येत् ।

“कुं आगच्छानन्त देवेश पतीभ्यां वाहनान्वित ।
गम्भीरादिगणोपेत साक्षिर्भिंह कल्पय” ॥

ततः पूजयेत् ।

पादं स्तूपीता,—

“कुं पादं स्तूपां देवेश सुरासुरमनोहरं ।
तुष्टो मे भव देवेश नमस्त्वं ह नमोऽत्तु ते” ॥
आं यद्वीता,—

“अर्चं स्तूपां देवेश सुरन्विकुञ्जमान्वितं ।
दूर्वाच्छत्वसमायुक्तं नमस्ते विश्वमूर्त्ये” ॥

आचमनीयं स्तूपीता,—

“कुं इदमाचमनीयने दिव्यतोयेष्वद्वं प्रभो ।
भक्तया इत्तं मयानन्तं नमस्ते प्रवगाधिष्ठ” ॥

एवं मधुपकं एनश्चमनीयं खानीयं वस्त्रयुमच्च
दद्यात् ॥ * ॥

गन्धः—

“कुं गन्धोऽयं देवदेवेश कुरुमागुरुतम्भवः ।
यथाशक्त्या मया इत्तो देवेश प्रतिष्ठातां” ॥

पुष्पः—

“कुं पुष्पं गङ्गाण भोजनन्त तुगन्विद्यकमुत्तमं ।
यद्वानाम नमस्तेऽत्तु कुशलं कुरु सर्वदा” ॥

धूपः—

“कुं धूपोऽत्ते महाभाग दशाङ्गोऽग्नेवा तद् ।
मया इत्तः प्रभो विष्णो यद्वातो सुरनादक” ॥

दीपः—

“कुं दीपं गङ्गाण भोजनन्त जाग्यस्त्वमाक्षमद्वत् ।
त्वं गङ्गाण तदा देव रक्ष मा घोरसागरात्” ॥

यज्ञोपवीतं—

“कुं ऋग्यजुःसामन्तेष्व चिह्नं पद्मयोनिना ।
सावित्रीयसिंशुक्लमुपवीतं तवानव” ॥

वैदेयः—

“कुं नानाभक्षसमायुक्तं चतुर्दश्कलैर्युतं ।
भक्त्या सम्पादितं देव सप्तूपं मद्यतां विभो” ॥ * ॥

ततो यज्ञमद्यं संपूर्वं लूनिं कुर्वात् ।

“कुं यज्ञमद्यं महामानं इतिनं लाङ्गोलायुधं ।
कादम्बरीमदोम्भन्तं नमामि यज्ञदेवकं” ॥

तत आवरक्षदेवताः पूजयेत् ।

“कुं गङ्गेश्वर्य नमः । एवं लोकपालेभः । नव-
यहेभः । अद्वत्सम्भः । एकादशरुदेभः । द्वादश-
दित्येभः । अनन्तादिनायेभः । मत्स्यादिदशाव-
तारेभः । मासेभः । चतुर्भुयः । बत्सरेभः ।
धर्माय । अधर्माय । ज्ञानाय । अज्ञानाय ।
वैश्याय । अवैराग्याय । ऐश्वर्याय । अनेश्वर्याय ।
श्रिवाय । दुर्गाय । एष्यच्चै । गङ्गाय । यमुनाय ।
महालक्ष्मी । रसरख्यै । गरुडाय । गङ्गाय । चक्राय ।
गदाय । पद्माय । कौस्तुभाय । सूर्यमहालाय ।
सोममहालाय । वक्षिमहालाय । वायुमहालाय ।
सर्वभ्यो देवेभः । सर्वभ्यो देवीभः ॥ * ॥

ततः स्तुतिं पठेत् ।

“कुं अनन्तसंसारमहासमुद्रे

मधं समभ्युद्रुर वासुदेव ।

अनन्तरूपिन् विनियोजयस्त

अनन्तरूपाय नमो नमस्ते ॥

नमोऽस्त्रवन्नाय तहस्मूर्त्ये

सहस्रपादात्क्षिरिरोद्धावाह्वे ।

सहस्राम्भे पुरुषाय आश्रते

सहस्रदेवादीवुगधार्थिये नमः ।

हृदित्यं सर्वदेवानां इत्यित्याणां गुणातिगं ।
सर्वपापहरं देवं प्रणामामि जनार्दनं ॥

अनन्तरूपेभ विभर्वि एव्यो

अनन्ताम्भीर्वाय विदधाति तुलुः ।

अनन्तभोगान् प्रददाति तुलुः ।

अनन्तमोक्तं युखे प्रहृष्टः ॥

प्रणामामि इष्वीकेशं वासुदेवं जग्निगुरुं ।

हृष्टिश्चित्विनाशानां कर्त्तारं प्रणामाम्भह ।

राशसानामरिं गौमि नौमि दैत्यविमर्दकं ।

जगतां हितकर्त्तारं गौमि प्रद्युषहेत्यन्तं ।

जन्मजन्महतं यत्र बाल्ययैवनवार्द्धकं ।

हृदिमाप्नोतु तद् पुर्यं पापं इर्लायुध ।

भक्तिहीनं कियाहीनं मन्त्रहीनं यद्वित्तं ।

वयोद्दिश्वामिसां यूजां परिपूर्णां कुरुत्वं ने ।

पापोऽहं यापकम्भाहं पापात्मा वापसम्बद्धः ।

आहि मां पुण्डरीकाक्षं इते तंतारागरात् ॥

ततो बट्टस्त्रजेन संप्रोक्ष करमूले डोरकं
समर्वेत् ।

“कुं इदं डोरमन्तास्तं चतुर्दश्युत्तमकं ।

सर्वदेवमयं विष्णो लक्षणे आरयाम्भह” ।

ततो भोग्यमुत्तमेत् ॥ * ॥

ततः कथां इत्युत्थात् ।

यथा,—

अरथ्यवासमुवितो शुधिद्विन्दपो वशी ।

प्राप्तम्भैलोक्यनादेन क्षत्वेन परमात्मना ।

कर्त्तव्यपक्षयनं जातं तयोर्लक्ष प्रियाप्रियं ।

विशेषेण च गोविन्दं प्रपञ्चं च युधिष्ठिरः ॥ * ॥

युधिष्ठिर उत्तात् ।

केन ब्रतेन देवेश वास्त्रितं प्राप्तते बलं ।

निष्पापाः तकलालोकाः भवन्ति जन्मजन्मनि ॥ * ॥

श्रीकृष्ण उत्तात् ।